

FRI OS FOR POP-BUDDHISMEN OG DE SPIRITUELLE TROFÆ JÆGERES SELVISCENESÆTTELSE

Jeg ved godt at jeg med denne artikel stiller mig i orkanens øje, men det er altså på tide vi – som spirituelle mennesker – åbner en seriøs debat. For alt er ikke lige godt.

I takt med den øgede individuelle bevidstgørelse er de “gamle” religioners undertrykkende spændetrøje blevet opløst. Men det betyder ikke at vi er ikke blevet mindre søgende. Vi er bare blevet mindre villige til at følge nogen eller noget slavisk. Og det er godt. De fornedrende skygger de “gamle” religioner har kastet over menneskeheden er ved at lette. Om end ikke uden kamp, så er de ved at miste det jerngreb de har holdt flertallet fast i. Den personlige selvudvikling og frihed er kommet i højsædet og måske er det bare en naturlig konsekvens at pendulet så vil svinge helt ud til den anden side hvor alt – uanset hvad – er lige godt.

Annoncesiderne i blade som Nyt Aspekt eller Lyset bugner af alt mellem himmel og jord – i bogstavelig forstand. Alt er til salg. Lige fra healende klistermærker over trommerejser med Indianer Elna til karmiske tryllekugler. Og på TV har programmer som ” Spøgelsesjægerne” og ”Fornemmelse for mord” reduceret det åndelige til ren underholdning. Og den tendens er desværre nok kun lige begyndt.

I ”Selling Spirituality” påviser Richard King og Jeremy Carrette at spiritualitet er blevet big business – hvilket i sig selv er noget af en modsætning. Det anslås at det amerikanske marked for spirituelle produkter og ydelser omsætter for ca. 50 milliarder \$ pr. år. I gamle dage kunne man købe afladsbreve af de katolske præster – i dag kan man shoppe i det spirituelle mall til man finder lige det produkt der er mest identitetsforstærkende og mindst krævende. Der er efterhånden ikke mange hjem der ikke har mindst én køn lille Buddha stående og salget at pyntemala går strygende. Der er OM tegn på alt lige fra klipklapper over muse-måtter til drikkedunke. For nyligt traf jeg på en ung kvinde der have OM tegnet på alle sine negle – og som smilende sagde – “så er de da godt beskyttet mod at knække”. Jeg er ikke i tvivl om at den ældste lyd i universet er slidstærk nok til at modstå alt det vi mennesker kan finde på at bruge det til – jeg er bare lidt bedrøvet over at SÅ mange er SÅ overfladiske i deres tilgang til det spirituelle. Forleden læste jeg at en af de førende italienske modeskabere havde sagt at det spirituelle er det nye “sort”. Jeg skynder mig lige at sige det igen – der er intet vi mennesker kan gøre der kan

skade det spirituelle felt – der er bare SÅ meget SÅ mange går glip af når de vil have det tuttenuttede søde.

”The Secret” blev en kanon sællert ved at fortynde det oprindelse budskab til en omgang tandløst søbemad som helt ubesværet bare kunne glide ned. Fuldstændig blottet for reel substans. Og nej. Jeg siger ikke at der er noget galt med det i sig selv. Det er når mennesker begynder at tro at DET er sådan det ER, at det bliver farligt. Man kan altså ikke tage alle sine ubetalte regninger i hånden og så tryllevisualisere dem om til penge. Det er sandt at visualisering er et ekstremt kraftfuldt redskab til mange ting – lige fra selvhelbredelse over traumbearbejdelse til selvværdsopbyggelse – men det er ikke tryllestøv. Jeg har selv arbejdet meget med visualiseringsteknikkerne i mange år og ved at det kan tage lang tid og et intens arbejde at komme fri af negative relationer, sygdomme og traumer. Og jeg har også oplevet klienter der troede at der var noget galt med dem når de nu ikke kunne få ”The Secret” til at virke.

Det er netop det der er sagens kerne. Den poppede udgave når ganske vist ud i brede kredse – hvor de, i bedste fald skaber falske forhåbninger og i værste desillusionerer og skaber nederlagsoplevelser. Jeg ved godt at en del vil sige at: ”Det var så det de have brug for, for at kunne komme videre”. Der er ikke meget der kan gøre mig vred men lige netop den slags ”alt er altid godt” sludder kan virkelig få mig op i det røde felt. Bare fordi der ikke er noget form for kvalitetssikring inden for det spirituelle, betyder det ikke at der ikke er dårlige eller ligefrem skadelige produkter på hylderne. Personligt kan jeg altså godt forstå at Jesus gik total amok i tempelgården over alt er hurlum-hej de sælgende ville pådutte de bedende.

Måske lever vi bare i en tid hvor vi er så vant til bare at tænde for vandet når vi er tørstige eller gå ud i køleskabet og hente et stykke rawkage, at vi ikke gider at ligge de kræfter i der skal til for at opnå oplysning? Er vi blevet så dovne at Deepak Chopra skal til at skære maden i rytter til os for at vi gider at spise? Skal alle spirituelle budskaber findeles i Oprahs blender før nogen gider at forholde sig til det? Jeg har arbejdet med personlig og spirituel rådgivning i mere end 30 år og er kommet til den konklusion at der ikke er nogen kvik fixes. Faktisk er jeg overbevist om det netop er det der er gaven – at selv om man bruger et helt liv på at søge indsigt så er der ingen garanti for at man bliver færdig. Måske er der endog nogle emner der fordrer mange livs fordybelse for at kunne blive forstået.

Kærlighedens vej er som en bro af hår over en afgrund af ild.

Jeg siger ikke at vejen til oplysning patu SKAL være fuld af smerte og selvopofrelse – sådan som f.eks. Irina Tweedie beskriver det i bogen ”Afgrundens ild – en bro af hår over en afgrund af ild.” Det er så afgjort de færreste der med nutidens ego og trang til komfort vil finde sig i den behandling hendes mester byder hende i mere end nogle få sekunder. Vi er forskellige og den ene skal måske have masser af

modstand og kun lidt omsorg – og en anden skal have masser af omsorg og kun lidt modstand. Der ikke er to udviklingsveje der er ens. Som bekendt er der mange veje til Rom – og endnu flere til oplysning. Faktisk er jeg af den overbevisning at der er en vej for hver enkelt af os. At vi – i vores unikke DNA – bærer hver vores egen kode eller password. Det betyder ikke at vi ikke kan hjælpe og guide hinanden. Det betyder bare at vi ikke kan følges ad hele tiden. Derfor er disse oversimplificeringer så problematiske. Et slogan som “Easy is right” kan meget vel lede folk til at tro at hvis de møder modstand i deres liv så er det fordi de gør det forkerte.

I min erfaring med den spirituelle søgen efter visdom så er det absolut ikke sikkert at det altid vil være let. Faktisk tværtimod. At frigøre sig fra de mønstre og relationer der hæmmer eller bremser ens udvikling er ofte meget krævende. Både mentalt og emotionelt. Men det skal til – også selv om det møder masser af modstand. Det at stå fast på det som er sandt – uanset hvad – giver så godt som altid modstand. Og ofte meget af den. Men det er nok svært at sælge biletter hvis ens slogan er “Difficult is Right”.

Jeg har indset at det nok er de færreste der egentligt ønsker en spirituel tilværelse når det kommer til stykket. I begyndelsen af processen er der masser af følges med – andre der også syntes det lyder interessant – det der med oplysning. Men som skoven bliver tættere og tættere bliver der færre og færre. Og den sidste del af vejen må enhver gå alene. I total mørke og tvivl. Det er nok derfor de fleste falder fra undervejs. At gå ind og “lyse” der hvor der er mørkt – det giver altid modstand. Sådan er det spirituelle princip. Men *lyset frygter ikke mørket*. At være spirituel er altså ikke noget man kan være på deltid eller når det lige passer ind. Det er omdrejningspunktet for hele ens tilværelse og afsæt for alle ens handlinger.

En blindgyde af pseudo-spirituel selvdyrkelse?

“Kan du ikke fange dem på 30 sekunder, så er de væk”. Sådan sagde den online marketing ekspert jeg talte med i forbindelse med udgivelsen af min nye bog ”Når tyngdekraften letter.” Grundigheden har det svært på nettet. Men visse ting tager altså den tid de tager. Derfor har jeg brugt de sidste 30 år på at færdiggøre denne bog. I håb om at den, som en kiropraktor sætter de forvredne knogler på plads, vil kunne sætte den alle de forvredne overbevisninger og hæmmende dogmer på plads. I en tid hvor forandringerne bare tager til i styrke er det vigtigt at vi lærer at skynde os langsomt. Ellers suser det vigtige lige forbi os og vi ender med at stille os tilfreds med det der er trendy lige nu.

De spirituelle trofæ jægere har invaderet Facebook og der går ikke mange sekunder mellem de selvscenesættende opdateringer af den nye meditationspude, Camino turen eller klosterbesøget bliver lagt op. Men altså kun når det ser godt ud.

Det er nok fordi den del af den spirituelle udvikling der virkelig kræver noget er knap så flatterende.

Er vi endt i en blindgyde af pseudo-spirituel selvdyrkelse eller er der stadig håb? Det var PH der sagde: "Fremtiden er uundgåelig – fremskridtet er ikke." Det er altså op til os at sikre at fremtiden også bliver fremskridt. Jeg er overbevist om at det oprindelige budskab om kærlighed, sandhed og lighed nok skal overleve – også denne omgang kommercialisering. Men hvor hurtigt det kommer til gå afhænger af dig.

Valgt er – som altid – dit – og kun dit.

Henvisninger:

Er du blevet interesseret i mere viden om dette emne så er her nogle gode bøger at læse:

Fagbog: "Selling Spirality" – Richard King og Jeremy Carrette.

Spirituel Roman: "Afgrundens ild – Kærlighedens vej er som en bro af hår over en afgrund af ild" – Irina Tweedie

Spirituel Roman: "Når tyngdekraften letter" – Sebastian Nybo